

TEAM RYNKEBY FØROYAR

GPS'arin var álitid:

Í KULDA OG REGNI TIL PARÍS

Tað eru fimm ár síðani, at Team Rynkeby Føroyar á fyrsta sinni súkklaði til París. Í dag er alt væl skipað og øll kenna rutuna, men í 2014 sat ein kaldur og vátur Finn Danberg fremst, og mátti seta alt sítt álit á ein lítlan gps'ara. – Hann segði bara frá, tá vit súkklaðu skeivt, fortelur Finn Danberg

Tróndur Arge

Hann ristur við høvðinum og flennur, meðan hann fortelur ein søgu fyri og aðra eftir um, fyrsta túrin hjá Team Rynkeby Føroyum. Finn Danberg er ein av hævðusfólkunum aftanfyri føroyska Team Rynkeby liðið, sum í 2014 súkklaði til París á fyrsta sinni. Hann er á veg upp á Kilimanjaro, tá hugskotið fyrstu ferð kemur.

– Meðan vit gingu fall prátið inn á Team Rynkeby og at súkkla til París. Tá frætti eg, at aðrir føroyingar høvdu hug at súkkla til París og stuðla børnum við krabbameini. Tað var har eg fekk hugskotið, at seta meg í samband við Alfred Hummeland, sum eg kendi frá fyrr. Hann hevði súkklað við einum donskum liðið til París, fortelur Finn Danberg.

Tað er í einum króki í súkkluhandlinum hjá Gunnari Dahl-Olsen, at Finn Danberg saman við Alfredi Hummeland tekur fyrsta stigið til at stovna eitt føroyskt Team Rynkeby. Og tað legst skjótt afturat. Aksel Haraldsen fer í 2013 við sum egleiðari, meðan Elmar Ósá, Magnus Magnussen og Gunnar Mohr eru við upp á hugskotið.

–Vit høvdu allir okkara orsøkir. Eg havi havt krabbamein tætt inni at lívium hjá mær og tað var mín motivatión, sigur Finn Danberg.

Teir seta seg í samband við Poul Michelsen, sum hevur umboð upp á Rynkeby djús í Føroyum. Hann er fúsar at at vera við og soleiðis byrjar Team Rynkeby Føroyar at taka skap. Síðani eru nógvir lutir, sum hava gjørt at Team Rynkeby

Føroyar í dag er ein partur av gerandisdegnum í Føroyum.

TomTom spælir eitt puss

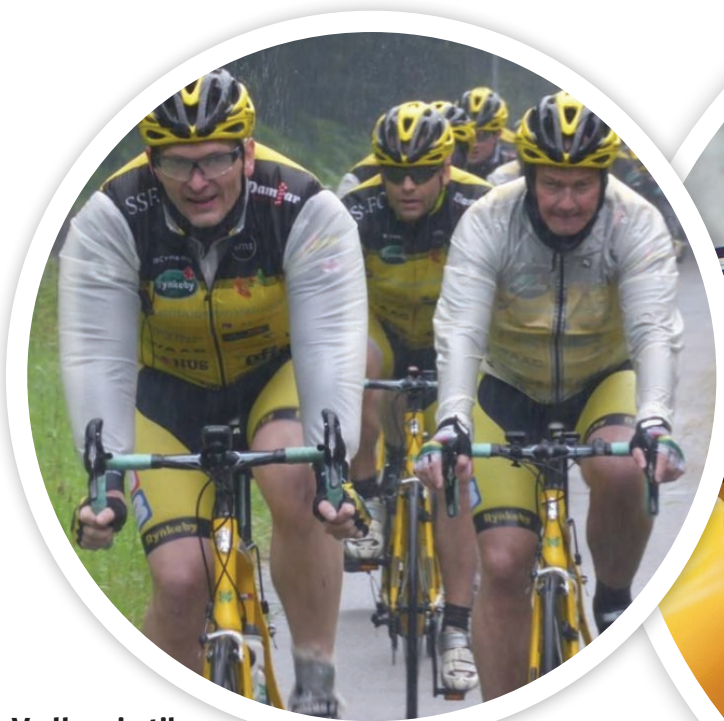
Í 2014 fer eitt lið við yvir 30 føroyskum súkkclarum til París, men lítið gongur eftir ætlan.

Tey flestu hava bara summarklæðir við, tí verður-forsøgnirnar boða frá heitum veðrið suður gjøgnum Evropa, men tá súkklutúrurin byrjar í Sønderborg er glopraregn. Allir tankar um summarklæðir og sólkrem kámost burtur í einki, meðan ein fyri og annar eftir punkterar á súkkklubreytini, har nógvir smásteinar liggja.

Tað blívur eisini kaldari og kaldari líka til rýnkurnar koma til París á seinasta degnum. Rutan úr Sønderborg til franska hævðusstaðin er gjølla lögð, men stutt undan fráferð vísur tað seg, at gps'arnir ikki kunnu lesa rutuna inn. Tí endar álitid hjá liðnum á lítla Garmin Edge 810 gps'aranum hjá Finn Danberg. Skermurin er bara 36.0 x 55.0 millimetrar og myndaupplýsingin er 160 x 240 pixel.

–Vit fingur nakrar frálíkar TomTom gps'arar, men TomTom hevði broytt politik, so at tú ikki kundi lesa inn rutur frá øðrum skipanum. Tí mátti vit leggja rutuna inn á nýggjum, meðan vit sigldu til Danmark, greiðir Finn Danberg frá.

Hetta gevur stórar avbjóðingar, tí samanspælið millum gps'arnar á súkkklunum og bilum vilja ikki altíð tað saman. Hartil er ymiskt hvar tú kanst súkkla, og teir taka ikki hædd fyri eitt nú vegarbeiði og øðrum forðingum. Eitt nú motorvegi og grúsvegi.

Vælkomin til Danmark - aftur

Føroyska liðið súkklaði í tveimum bólkum, har Finn Danberg súkklaði fremst á aftara liðnum, meðan Guðmundur Guðmundsson saman við Hilmari Augustinussen, ið er á motorsúkklu, leiða fyrra bólk. Avbjóðingarnar við veðrinum og punkteringunum ger, at tað blívur so langt millum liðini, at aftara liðið ikki sær fram til fremra liðið.

–Ein tíma eftir fráferð, tá liðið er komið um markið til Týsklands koma teir til ein krossveg. GPS'arnir hjá Guðmundi og Hilmari siga hvør sítt. Teir velja annan vegin, men stutt seinni koma teir til ein skelti, har tað stendur “Velkommen til Danmark”. Tað hava vit flent nóg eftir síðani, fortelur nú 54 ára gamli Finn Danberg.

Og góðar søgur eru tað fleiri av.

Erla stendur eftir í Týsklandi

Nú eru liðini farin hvør sín veg. Avtalan er, at um tú punkterar fert tú út til síðina og bíðar eftir tænaðstabilinum, sum koyrir aftanfyri seinna liðið.

Hesum boðunum fylgir Erla Mikkelsen, ið er ein av súkkclarum. Hon er sum tey flestu av hinum ein óroyndur súkkclari,

og er tikið eitt sindur á bóli av øllum regnunum. Eitt nú liggur farteleson og annað í einum av tænaðstabilinum, tí tað regnar so illa.

–Eg minnst, at eg sá liðið hjá mær fara úr eygssjón, men eg sá ikki liðið aftanfyri okkum nakrastaðni. Eg siggi langt báðar vegir, men ongar súkkclar og ongin tænaðstabilur, fortelur Erla Mikkelsen nú fimm ár seinni.

Meðan hon stendur einsamøll í regninum í Týsklandi gongur upp fyri henni, at okkurt er galið.

–Tá eg hevði staðið í ein tíma steðgar eitt eldri par í einum bilinum, og spyr hvat er hent. Tey tosa illa enskt og eg dugi

ikki týskt, men eg sleppi at lána fartelesonina, sigur Erla Mikkelsen, men hvønn skal hon ringja til?

–Eg visti ikki hvar vit skuldu, og eg visti ikki nummarið hjá nøkrum á liðnum, so eg ringdi til mannin, børnini og beiggja mín, men ongin tók telefonina. Samstundis mátti eg royna at greiða týska parinum frá, at eg mátti líka ringja eina ferð afturat, fortelur Erla Mikkelsen við einum stórum smíli.

Hon fær umvegis eina upp-

Systrararnar Sigrun og Erla Mikkelsen

Mynd: Einar Vang